

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου, ἀριθ. 39.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΕΤΟΣ Γ' — ΑΡΙΘ. 481

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΙ ΤΑΝΑΓΡΑΦΑΙ ΚΟΡΑΙ ὑπὸ Χρ. Τσουντα.
ΘΕΙΟΣ ΚΑΙ ΑΝΕΨΙΟΣ, διήγημα Ed. About.
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΔΗΜΟΔΙΑΔΕΚΑΛΟΥ βιβλιοκρισία ὑπὸ
Δ. Βικέλα.
Ο ΑΝΕΜΟΣ.
ΗΛΕΚΤΡΟΜΑΓΝΗΤΙΚΟΝ ΖΩΝΗ.
ΤΟ ΕΛΛΗΝΟΠΟΛΟ ὑπὸ Κ. Παλαμά.
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΑ

Πρὸς τὸν ἐν Γαλλίᾳ ὑπουργὸν τοῦ Ἐμπορίου ἀπεστάλη τὸ ὑπόμνημα, ἐν τῷ ὁποίῳ περιλαμβάνονται αἱ ἐργασίαι τῆς πρὸς ὀργάνωσιν τῆς παγκοσμίας Ἐκθέσεως τοῦ 1889 ἐν Παρίσις συσταθείσης Ἐπιτροπῆς.

Ἐκ τῶν πρώτων ἐκρίθη ἐπ' ἀναγκῆς ὑπὸ τῆς ἐν λόγῳ ἐπιτροπῆς ἡ εἰς δύο μεγάλα τμήματα διαίρεσις τῶν ἀνεγερθησομένων οἰκοδομημάτων εἰς τὸ τμήμα, ἐν ᾧ θὰ ἐπιδείχθωσιν αἱ πνευματικαὶ πρόοδοι, καὶ εἰς ἕκτερον, ἐν ᾧ θὰ ἐκτεθῶσιν τὰ προϊόντα ἐκάστου ἔθνους. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπιθυμεῖ νὰ ἀναπτύξῃ μεγάλως τὰς ἐπιστημονικὰς διαλέξεις καὶ τὰ διεθνῆ συνέδρια, βασιζομένη ἐπὶ τῆς πλήρους αὐτῶν ἐπιτυχίας ἐν τῇ Ἐκθέσει τοῦ 1878· προτίθεται δ' ὅπως δι' αὐτῶν παράσχωσιν αἱ ἐγκυκλοπαιδικαὶ ἐπιθεωρήσεις τῶν κατακτήσεων τοῦ ἀνθρώπου πνεύματος ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ αἰῶνος. Παρὰ τὰς βιβλιοθήκας, τὰ ἐργαστήρια καὶ τὰς αἰθούσας τῶν ἀναγνωσμάτων θέλει ἐγκατασταθῇ διεθνὴς χώρος, συνενῶν πάντα τὰ τὸν ὕλκον βίον ἐπιπρὸνυνοῦσα. Ἐλήφθη πρόνοια ὅπως τὸ μέρος τοῦτο τῆς Ἐκθέσεως εἶνε ὡς οἷόν τε ἐγγύτερον τοῦ κέντρου τῶν Παρισίων.

Ἐν τῇ Ἐκθέσει τοῦ 1889 τὰ γεωργικὰ προϊόντα θέλουσι καταταχθῇ κατὰ τὸν τρόπον κρείττονα τῶν προηγουμένων Ἐκθέσεων καὶ σχηματίσιν οὕτω δι' ἐκάστην χώραν σύνολόν τι, ἐξ οὗ θὰ καθίσταται δυνατὴ ἡ ἐξακριβώσει τῶν ὄρων τῆς παραγωγῆς καὶ αἱ μέθοδοι, τῶν ὁποίων γίνεται χρῆσις. Τὰ ἀγροτικὰ ἐκθέματα ἐκάστης ἐπικρατείας θέλουσι παράσχει σαφῆ, ἀκριθῆ καὶ πλήρη ἰδέαν τῆς καλλιεργείας, τῆς σπουδαιότητος αὐτῆς καὶ τῶν ὄρων, ὅφ' οὓς διενεργεῖται.

Τὰ μέγαρα τῆς Ἐκθέσεως θέλουσιν ἀνεγερθῇ ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Ἄρεως. Ἡ ἐπιτροπὴ, ἀποκρούσασα τὴν ἰδέαν οἰκοδομῆς ἐνός μόνου μεγάρου, σκοπεῖ νὰ ἀνεγείρῃ δύο τοιαῦτα, ἅτινα θὰ περιλαμβάνουσι τὸ μὲν τὰς Τέχνας, τὸ δὲ τὰς Ἐπιστήμας. Ἐξέφρασε δὲ τὴν εὐχὴν ὅπως ἀμφοτέρα ταῦτα κατασκευασθῶσι μόνιμα· διότι αἱ οἰκοδομαὶ αἱ ὠρισμένας διὰ τὰς εἰδικὰς καὶ περιοδικὰς τελευμανίας ἐκθέσεις, ἰδίᾳ δὲ διὰ τὰς τελευμανίας ἐπ' ἀγαθῇ τῇ ἐπιστήμῃ καὶ δεσμέναις ἀφθόνοις μέσων, οἷον ὕδατος, φωταερίου, ἀτμοῦ, ηλεκτρισμοῦ, ἔλλειπουσιν ἐν Παρίσις, ἀνεπαρκούς ὄντος τοῦ Βιομηχανικοῦ Μεγάρου.

Τὰ ἐπὶ τοῦ πεδίου τοῦ Ἄρεως οἰκοδομήματα, συγκείμενα ἐκ τοῦ παλαιῶν τῶν Τεχνῶν καὶ τοῦ τῶν Ἐπιστημῶν, ἐκ τοῦ Τμήματος τῶν μηχανῶν, καὶ ἐκ διαφόρων ἄλλων μεσολαβούντων κτιρίων θέλουσι κατάσχει ἐπιφανέων 280,000 μέτρων.

Τὸ σύνολον τῶν ἀναγκασιούσων πρὸς οἰκοδομήν καὶ ἐγκαθίστην δαπανῶν ἔξετιμῆθη εἰς 50 ἑκατομύρια. Τὰς δαπάνας ταύτας θέλουσι καλύψει πρόσδοι, ὡς ἐξῆς ὑπολογιζόμεναι· 28 ἑκατομύρια ἐξ ἐπιχορηγίας τοῦ Κράτους καὶ τῆς πόλεως· ἐκ τῶν ἐπιτοκίων ἡμετέρας καὶ νυκτὸς 14 ἑκατομύρια· ἐκ διαφόρων ἄλλων χορηγήσεων 15 ἑκατομύρια, 1 ἑκατομύριον ἐξ ἀναπωλουμένων εἰδῶν, ἐν συνόλῳ 58 ἑκατομύρια· ἐξ οὗ ἐλπίζεται ὅτι ἡ Ἐκθεσις τοῦ 1889 θέλει

παράσχει κέρδος. Πρὸς τοῦτοις ἡ ἐπιτροπὴ ἐγνωμάτευσεν τὴν σύστασιν βοηθητικῆς Ἐταιρίας διὰ τὴν Ἐκθεσιν ἐκ κεφαλαιοῦ οὐχὶ κατωτέρου τῶν 10 ἑκατομμυρίων οὐδ' ἀνωτέρου τῶν 25, μετὰ τῆς ὑποχρεώσεως ὅτι μόνον ἐν περιπτώσει ἐξαντλήσεως τῶν ὑπὸ τῆς πόλεως καὶ τοῦ κράτους χορηγηθησομένων 28 ἑκατομμυρίων, ἅτινα ἐν πρώτῳ θέλουσι δαπανηθῇ εἰς τὴν Ἐκθεσιν, καὶ ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τῶν ὀλικῶν προσόδων τῆς Ἐκθέσεως γενήσεται χρῆσις τῶν χρημάτων τῆς Ἐταιρίας. Τὰ κέρδη δὲ τῆς Ἐκθέσεως θέλουσι διανεμηθῇ μεταξὺ τῆς πόλεως τῶν Παρισίων, τοῦ Κράτους, καὶ τῆς Βοηθητικῆς Ἐταιρίας, ἀναλόγως τῶν δαπανῶν καὶ ὑποχρεώσεων αὐτῶν.

Ἐν τινι τῶν τελευταίων συνεδριάσεων τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας συνεληθῇ τὸ θέμα διὰ τὸ ποιητικὸν διαγώνισμα, ὅπερ κριθήσεται κατὰ τὸ ἐπὶ δέκα ἔτος. Μετὰ τὰς ἀκουθείσας γνώμας τινῶν ἀκαδημαϊκῶν, ἄλλων μὲν φρονούντων ὅτι πρέπει νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τοὺς διαγωνισθησομένους ἡ ἐκλογὴ τοῦ θέματος, ἄλλων δὲ προτεινόντων τὸ ἐγκύμιον τῆς πτωχείας, ἡ τῆς ματριότητος, ἐγένετο δεκτὸν, τῇ προτάσει τοῦ Taine, ὑποστηριζομένου ὑπὸ τοῦ Renan, ὅπως ὡς θέμα τοῦ ἐπιπόντος διαγωνισμοῦ ὁρισθῇ ἡ Παλλὰς Ἀθηνα.

Τὸ χρυσοῦν μετάλλιον τῆς Βασιλικῆς ἀστρονομικῆς Ἐταιρίας τοῦ Λονδίνου ἀπενεμήθη εἰς τὸν ἔσχατον ἀγγλον ἀστρονόμον W. Huggins.

Ὁ ἀνεψιὸς τοῦ Γάλλου στρατιώτου Πικάρ ἐφευρε νέον ὄπλον, πληροῦμενον εἰς δύο χρόνους καὶ ρίπτον ἀνὰ πᾶν λεπτὸν 30 βολάς.

Ἐν Οὐγγαρίᾳ ἀπέθανεν ἐσχάτως διάσημος Ἀθίγγανος μουσικὸς ὁ Racz Pali, ἀνὴρ λίαν παράδοξος τὸν χαρακτῆρα. Διηθύνεν ὀρχήστραν, ἥτις περιήρχετο τὰς εὐρωπαϊκάς πρωτευούσας, ἀκουομένη μετὰ μεγάλῃς ἐπιτυχίας. Ὁ Racz Pali διέμενε κυρίως ἐν Λονδίῳ, ἔνθα δὲ πρὶν αὐτῆς τοῦ Οὐγγαρίου ἔχαιρε πρὸς αὐτὸν ἀδαμάντινον δακτύλιον ἀξίας πολλῶν χιλιάδων φράγκων. Τετράκις νυμφευθεὶς, ἀπέκτησε τεσσαράκοντα τέσσαρα τέκνα, ἅτινα παρίσταντο ἅπαντα παρὰ τὴν κλίνην τοῦ θανάτου του.

Ὁ Βίκτωρ Οὐγκώ, οὗτινος τὸ εὐρυστον καὶ νεῶνον, οὕτως εἰπεῖν, γῆρας, ἐθαύμασαν πάντες οἱ προσελθόντες νὰ προσενέγκωσιν αὐτῷ τὸν φόρον τῆς λατρείας ἐπὶ τῇ ἐπετηρίδι τῶν γενεθλίων του, δὲν διεκρίνετο πάντοτε ἐπὶ σωματικῇ ἀκμῇ ταύτην ἐκτίσασα βαθύτερον ἐν τῇ μακρᾷ αὐτοῦ ἔσθρῃ. Οὐδέποτε δὲ πλάσμα ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον τῶς ἀδύνατον καὶ νοσηρὸν, παρέχον ὀλιγωτέρας ἐλπίδας βιωτικότητος. Ἡ κυρία Οὐγκώ γράφει πού τὰ κατὰ τὴν γέννησιν τοῦ συζύγου της, καὶ ᾗ ἤκουσαν ἀφηγοῦμενα ὑπὸ τῆς μητρὸς τοῦ ποιητοῦ. «Ἦτο κατὰ τὸ ὕψος ἴσος μὲ ἐν μαχαίριον. Διὰ τὴν τὸν σπαργανώσουν τὸν ἀπέθνηκαν ἐπάνω εἰς μίαν ἔδραν, ὅπου ἔπινε τόσοσιν ὀλίγον τόπον, ὥστε ἤδυναντο μαζὶ του νὰ χωρέσων καὶ ἄλλοι ἐξ ὡς αὐτῶν. Ἐκάλεσαν τοὺς ἀδελφούς του διὰ νὰ τὸν ἴδουν. Εἶχεν ἔλθει τόσοσιν ἄσχημος εἰς τὸν κόσμον, καὶ τόσοσιν ὀλίγον ὠμοίαις μὲ ἀνθρώπινον ὄν, ὥστε ὁ παχουλὸς Εὐγένιος, ὁ ἀδελφὸς του, ὅστις ἦτο 18 μηνῶν, καὶ μόλις ὠμίει, ἀνέκραξε παρὰ τῶν αὐτῶν: «*Oh! la bête!*» Ὁ Εὐγένιος ἀπέθνησκεν ἐν πλήρει ἀκμῇ τῆς ἡλικίας, ἐν ᾗ τὸν Οὐγκώ δὲ εὐτυχῶς ἴσως νὰ προσίδη ἀνατέλλον καὶ ὁ εἰκοστός αἰὼν.

Ἐξεδόθη ἄρτι τὸ Δ' τεῦχος τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, οὗτινος τὰ περιεχόμενα ἀναγράφωμεν ἐνταῦθα: Στεφάνου Α. Κουμανοῦδη, Ἀττικὸν ψήφισμα. — Χ. Τσουντα, Ἐπιγραφή ἐξ Ἀκροπόλεως. — Τ. Νερούτσου, Σημειώσεις ἐπὶ δέκα μομιαίς. — Δ. Φιλίππου, Γλυπτὰ ἐξ Ἐλευσίνος. — Ι. Χ. Δραγάτση, Ἐπιγραφαὶ ἐκ Πειραιῶς. — Κ. Καραπάνου, Ὁ ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεῖτου. — Ι. Πανταζίδου, Βραχέαις σημειώσεις εἰς τινας ἐξ Ἐλευσίνος ἐπιγραφὰς.

Σύμμεκτα: Α. Νικήτοφ, Προσθήκη εἰς τὴν ἐκ Δελφῶν ἐπιγραφήν. — Ι. Χ. Δραγάτση, Ἀναθηματικὴ ἐκ Πειραιῶς ἐπιγραφή. — Κ. Δ. Μυλωνᾶ, Ἐπιγραφή ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως. — Τοῦ αὐτοῦ, Ἐπιγραφή ἐκ Θεσσαλίας. — Α. Δημη-

τριάδου, Ἐπιγραφὰ ἐκ Τυρνάβου. — Στεφάνου Α. Κουμανούδη, Διόρθωσις εἰς τὸ ἐν σελίδι 161 ψήφισμα. — Χ. Τσουντά, Προσθήκη εἰς τὴν ἐξ Ἀκροπόλεως ἐπιγραφὴν.

Ἀπεικονίσματα: Πανομοιότυπον Ἀττικὸν ψήφισμα. — Ὅμοιον Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀκροπόλεως. — Ὅμοιον Ἱερογλυφικὸν ἐπιγραφὴν. — Παρένθετος πίναξ πανομοιότυπων ἐπιγραφῶν. — Τρεῖς παρένθετοι πίνακες πανομοιότυπων ἐπιγραφῶν.

Απαντήσεις πρὸς τὸν γραφάρα ἐν τῷ νῦν ἀριθ. 425 «Δελτίῳ τῆς Εστίας» τὴν ἐπικρίσιν κατὰ τῆς «Διατρίβης περὶ ατοῶν καὶ ἀπνευματιστῶν γραφῆς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ὑπο Ν. Β. Φαρῶν».

Σας πρὸςκαλῶ, Ἀξιότιμε Κυρίε Συντάκτα τῆς «Εστίας», νὰ δημοσιεύσῃ τὴν παρουσαν ἀπάντησιν μου ἐν τῷ Δελτίῳ τοῦ Περιόδικου σας, ὡς εἶχε, ἀνέυ τῶν καὶ πνευματιστῶν, ὅπως, ἐπὶ παραδείγματός στυριζόμενος ὁ ἀναγνώστης, κρίνῃ καλλίτερον ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος.

Ἐκ τῶν γραφομένων τῶν ἐπικρίσεών μου καταφαίνεται ὅτι δὲν ἐνόησε καλῶς τὸ ζήτημα, τὸ ὁποῖον θέτω εἰς μελέτην τῶν καταλλήλων νὰ κρινῶσι ἐπὶ τῶν τοιούτων ζητημάτων. Διὰ τοῦτο δεῖθαι προσπαθῶμαι ἐνταῦθα, ἐν συνόψει, νὰ τῷ υποδείξω τὰ κυριώτερα σημεῖα τοῦ ζητήματος τούτου.

α) Ἡ διαφορὰ, ἥτις ὑπάρχει μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τῶν ἐνασχοληθέντων κατὰ καιροὺς κατὰ τὸν τόνισμον τῶν ἑλληνικῶν λέξεων, εἶναι ἡ εἴδης. Ἐκείνους ἐνόησαν καὶ ἐνόησαν πάντοτε (διότι ποιοῦνται εἶναι οἱ Ἑυρωπαῖοι, καὶ κατ' ἐξοχὴν οἱ Ἀγγελοι) ὅτι δύναται νὰ προσφέρουν μιαν ἑλληνικὴν λέξιν ὅπως θελοῦσιν, ἀιροντες διὰ τὴν φωνὴν τῶν ὁποῦ καὶ ὅπως θελοῦσιν. Τουναντίαν δ' ἐγὼ λέγω ὅτι οἱ οὗτοι σκεπτομένοι παλινῶνται πλὴν οἰκτράν, διότι ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα ἐπαθε μὴν, οὐδεποτέ, ὁμῶς ἐπαύσε τοῦ νὰ ζῇ. Ὁ τόνισμος λοιπὸν νὸν λέξεων ὑπάρχει κατ' οὐσίαν ἐπὶ τὴν ζωσαν ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Ὁ βουλομένης, ἀς μοι ἀποδείξῃ τὸ ἐναντίον.

β) Ὅταν ἀποδύξῃ τις μιαν γλῶσσαν παρουσιάζουσιν τὸ φαινόμενον τοῦτο τὸν τόνισμον, τότε εἶχε ἀναγκὴν ἐνοσ σημείου, τὸ ὁποῖον νὰ τῷ υποδείκνῃ τὴν συλλαβὴν εἰς τὴν ὁποῖαν ὀφείλει νὰ ἀρῇ τὴν φωνὴν τοῦ. Ὅταν ὁμῶς ἐκμαθῇ τὴν γλῶσσαν ταύτην, τότε δὲν εἶχε ἀναγκὴν τοῦ σημείου τούτου. Ὁ δὲ μητρικὴν γλῶσσαν ἔχων τὴν γλῶσσαν ταύτην, δὲν εἶχε οὐδὲν ἀναγκὴν τοῦ σημείου τούτου. Τοιοῦτον τί συμβαίνει διὰ τὴν ἐκμαθῆσιν τῆς ἰταλικῆς, τῆς ρωσικῆς, τῆς γερμανικῆς καὶ ἄλλων προσετι γλῶσσων.

γ) Εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ὑπαρχοῦσι, τρεῖς διαφοροὶ τόνοι, οἱ ὁποῖοι κιννοῦσι μιαν καὶ τὴν αὐτὴν ἐργασίαν, δηλαδὴ δεικνύουσι τὴν συλλαβὴν τῆς λέξεως εἰς τὴν ὁποῖαν ὀφείλομεν νὰ ψῶσωμεν τὴν φωνὴν μας ἐν τῇ προφορᾷ τῆς λέξεως ταύτης. *Ἐπεθῶμον δὲ καὶ ἐπιθυμῶ παντοσενα μαθῶ τις ὁ σκοπὸς τῆς ποιικιλίας τῶν τριῶν τούτων σημείων.* Το ὅτι ἡ ποιικιλία τῶν τριῶν τούτων σημείων παρέχει μεγάλην δυσκολίαν εἰς τὴν ὀρθογραφίαν τῆς γλώσσης μας, τοῦτο εἶνε γενομένον ἀναμφισβήτητον.

δ) Ὅταν ἀφαιρούμεν ἀπο μιαν λέξιν τὸ η, τὸ υ καὶ τὰς διφθογγοὺς εἰ, οἰ, υἰ καὶ ταῦτα ἀντικαθίσταμεν διὰ τοῦ ι, τότε καταστρεφόμεν τὴν ρίζαν τῆς λέξεως ταύτης. Τούναντιον δὲ, ὅταν ἀφαιρούμεν ἀπο μιαν λέξιν τοὺς τόνους τῆς, καὶ τὴν ψιλὴν, οἷ, ὁμῶς καὶ τὴν δασεῖαν, ἡ λέξις αὕτη δὲν παύει οὐδὲν ἀκρωτηριασμένη. Ὁ καταδεχόμενος, ἀς μοι ἀποδείξῃ τὸ ἐναντίον.

Ὁ ἐπικρίτης μου, ὡς ἐμδριέστερον καὶ οὐχὶ ἀπλοῦστερον κρίνων, ἀς μοι λύσῃ τὰ τεσσάρων ταῦτα σημεῖα τοῦ ζητήματος μου.

Ν. Β. ΦΑΡΩΣ

Σαμβραξ.

Παρακαλοῦμεθα ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τοῦ ἐν Κωνσταντίνουπόλει Περιόδικου *Κόσμου* νὰ δηλώσωμεν ὅτι ἡ διακοπὴ αὐτοῦ προήλθεν ἐκ τῆς ἀξιώσεως τῆς τουρκικῆς λογοκρισίας τοῦ ἐπιθεωρεῖν ἄσπασιν τὴν ὕλην νὰ αὐτοῦ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως. Τὸ μέτρον τοῦτο κατέστησεν ἀδύνατον τὴν περαιτέρω ἐξακολουθήσιν τοῦ Περιόδικου. Οὐχ ἦτον ἐλπίζεται ὅτι ὁσονοῦπος ἡ Ὀθωμ. Κυβέρνησις, συνεπεῖα ἀνθρώπων τῆς Διευθύνσεως, θὰ χορηγήσῃ αὐτῇ ἀδείαν ἀφομοιώσεως τοῦ *Κόσμου* πρὸς τὰς πολιτικὰς ἐφημερίδας (αἵτινες ἐκδίδονται ἀνεῦ τῆς ἐκ προτέρου λογοκρισίας); τότε δὲ εἰς τὸν λόγῳ Περιόδικόν ἐξακολουθήσει τὴν ἐκδοσιν αὐτοῦ.

Περὶ τῆς νήσου Σικίνου, πραγματεία ὑπὸ ἀρχαιολογικῇ, ἱστορικῇ καὶ στατιστικῇ ἐποφῇ (μετὰ εἰκόνος) ὑπὸ Ζαφειρίου Δ. Γαβαλά, φοιτητοῦ τῆς οἰολογίας. Ἐν Ἀθήναις. Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Α. Τρίμη, 1885. Σελ. 62.

[Ἡ προκειμένη πραγματεία ἔργον πρῶτον νεαροῦ φοιτητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, φιλοτίμως θελήσαντος νὰ γράψῃ περὶ τῆς πατρίδος τοῦ, καὶ καταστήσῃ γνωστὰ τὸ κατ' αὐτὴν, ὅδαι ἱκανῶς τὴν εἰκόνα τῆς νηίδος Σικίνου καὶ τῆς ἱστορίας αὐτῆς καὶ τῆς ἀρχαιολογίας. Ὁ φιλοπονήσας περισύναξεν ἐπιμελῶς πᾶν ὅ,τι οἱ ἀρχαῖοι περὶ τῆς νηίδος ἀναφέρουσι καὶ ὡς οἱ νεώτεροι, ἐν οἷς εἰδικῶς περὶ ταύτης ἔγραψαν ὁ Ross καὶ ὁ Reinganum. Προσέθηκε δὲ καὶ ὁ ἴδιος τινὰ περὶ ἡθῶν καὶ ἐθίμων. Ἐλπίζομεν ὅτι σὺν τῷ χρόνῳ ὁ κ. Γαβαλὰς θέλει συμπληρώσει ἀτελείας τινὰς τοῦ ἔργου τοῦ, ἀς καὶ αὐτὸς οὕτω ὁμολογῇ, ὅπως οὕτω ἀπτελεσθῇ πλήρης μονογραφία περὶ τῆς νήσου Σικίνου, γεγραμμένη ὑπὸ ἐγγυρίου ἔχοντος πάντοτε πλεονέστεραν γνώσιν τοῦ τόπου τοῦ καὶ εὐκολίας καὶ χρόνον πρὸς μελέτην αὐτοῦ καὶ περιγραφὴν.]

Ueber das Verhältniss der phosphorsäure zum Stickstoff im Harn, bei Fütterung mit Gehirnschubstanz, von Georgios Politis aus Corfu. München 1884. Σελ. 26.

Ἡ προκειμένη πραγματεία «Περὶ τῆς σχέσεως τοῦ φωσφορικοῦ ὀξέος πρὸς τὴν ἀπόκρισιν τοῦ αἵματος διὰ τῶν οὐρῶν ἐν χρῆσει τροφῆς ἐξ ἐγκεφαλικῆς οὐσίας» ἀσχέται τὴν λύσιν φυσιολογικοῦ προβλήματος, ἥτοι ὅπως σημασίαν ἀσχεῖ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ αἵματος καὶ τοῦ φωσφορικοῦ ὀξέος τῶν ἀποκρινόμενων διὰ τῶν οὐρῶν ἡ θρέψις ζωῶν δι' ἐγκεφαλικῆς οὐσίας, καὶ ποῖας ταλαντεύσεις ὀρίσεται τὸ ποσὸν τοῦτο κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας, παρεχομένων εἰς τὸ ζωὴν φωσφορικοῦν ὄργανισμὸν ἐνώσεων, ὁσὺν τῆς λευκίνης ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ, καὶ οὕτ' ἀνοργάνων ὅπως διὰ τῶν συνήθων τροφῶν. Διὰ τῆς ἐργασίας ταύτης, ἥς ἡ ἐκτενεστέρα ἀνάλυσις ἀνήκει εἰς εἰδικὸν περιοδικόν, ὁ κ. Γ. Πολίτης ἔδειξεν ὅτι κέκταιται τὸ ἐπιστημονικὸν πνεῦμα καὶ τὴν μέθοδον τῆς ἐρεῦνης δυσχερῶν ἐπιστημονικῶν προβλημάτων, καὶ ὅτι τὸ ζήτημά τοῦ ἀνέλυσε καὶ ἐπεξεργάσθη μετ' ὅλης τῆς δυνατῆς ἐπιστημονικῆς τελειότητος.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Νέοι ὁσημέραι ἐκλογικοὶ συνδυασμοὶ ἐξακολουθοῦσι ἐξαγγελλόμενοι εἰς τὰς ἐφημερίδας, καὶ νέα τηλεγραφήματα δεξιῶσεων καὶ διαμαρτυρησῶν. Παρήλθεν ἡ νόμιμος προθεσμία πρὸς αἰτήσεις συνταγματικῶν ἀδείων, καὶ ὁ τελευταῖος αἰτήσεως τοιαύτην ἀξίωματικὸς ἐσημειώθη ὑπὸ αὐτῶν ἀριθμὸν 98, μετ' ὃ κατὰρτισθεὶς ἐδημοσιεύθη στατιστικὴ ἀπαρίθμησις τούτων τυχόντων ἀδείας συμφώνως πρὸς τοὺς βαθμοὺς αὐτῶν. Ἡ ἐν λόγῳ στατιστικὴ περιλαμβάνει πάσας τὰς ἱεραρχίας τῶν βαθμῶν, ἀπὸ τοῦ ὑποστρατήγου μέχρι τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ τὴν σχετικὴν πλειοψηφίαν ἐν αὐτοῖς ἀποτελοῦσιν οἱ λοχαγοὶ ἀνερχόμενοι εἰς 34. Τὰ δι-καστικὰ γραφεῖα ἤρξαντο ἀπὸ τοῦδε ἀρροῦντα διὰ τὰς ἐρωτὰς τοῦ Πάσχα καὶ τὴν ἄλλην ἐργασίαν τῶν ἐκλογῶν. Ἀλλὰ παρὰ τὴν ἐκλογικὴν κίνησιν, τοὺς θορύβους, καὶ τὰς ἀνωμαλίας, ἑτέρα πάντῃ ἄλλοις ἐργασίαι ἀνεπιτύχθη παρὰ τὴν πρῶτην, ἀθροιστέρας, ἀλλὰ μάλλον ἀξία καταγραφῆς καὶ μνείας.

Καὶ πρῶτον. Ἐπὶ κατακυρώσεις ἐγένοντο ἐν τῷ νομαρχικῷ καταστήματι διὰ κατασκευῆς ὁδῶν. Ἐθνικὴ ὁδὸς ἀπὸ Χαλκίδος εἰς Βάθειαν, δύο ἑτέρας, τμήματα τῆς ἀπὸ Πατρῶν εἰς Κόρινθον, ὁδὸς ἀπὸ Σπάρτης εἰς Γεράκιον, ὁδὸς ἀπὸ Γυθείου εἰς Τσίμοβα, ἀπὸ Πατρῶν εἰς Πύργον, ἀπὸ Χρυσοῦ εἰς Δελφούς. Διὰ πάσας τὰς ὁδοὺς ταύτας προὔπε-λίσθη ἐν συνῶν ποσὸν ἐκ δραχμῶν 4,227,155 μετὰ τὰς ἀναλόγους ἐκπτώσεις. Δεύτερον, ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῶν δημοσίων ἔργων ἡ κατασκευὴ δύο γεφυρῶν ἐπὶ τοῦ Ἀχελώου. Διὰ τῶν ἔργων τούτων ἀναμφίβολον εἶνε ὅτι σπουδαίως πλουτίζεται ἡ ἡμέτερα συγκοινωνία, τὸ δὲ κυριώτερον, ἐκάστη προστιθεμένη γέφυρα τίς οἶδεν ὅπως σῶζει ἐξ ἐκείνων, οἵτινες θὰ ὤριζοντο ἴσως θύματα τῶν χει-